

सहस्रे पात्रभेदे । “उपयामगृहीतोऽपि” यजु० ७, ४, ११, २० । उपचारात् २तद्देवे च । “वातं प्राणेनापा-
लेन नासिके, उपयाममधरेण” यजु० २५, २ । उप+
यम-घञ् वा वृद्धिः । २विवाहे । “यर्हि भवेदुपयामस्तर्हि
सती खलु कन्या” सु० वि० । बला० अस्यर्थे वा मत्तप् ।
उपयामवत् तद्विशिष्टे त्वि० । पत्रे इति उपयामिन् तत्तैव
उभयत्र स्त्रियां ङीप् ।

उपयुक्त त्वि० उप+युज-क्त । १न्याये, २रचिते, ३भुक्ते च ।
उपयोग पु० उप+युज-घञ् । आचरणे २भोजने, “प्रयांगते
मदनफलमज्जवदुपयोगः” सुश्रुतः । ३दृष्टसिद्धिसाधने
व्यापारे आनुकूल्ये च । “अथवा कार्यनिष्ठं चैरुपयोगो
यथाक्रमम्” सुश्रु० “अनङ्गलेखक्रिययोपयोगम्” कुमा० ।
उपयोगिन् त्वि० उप+युज-घिण्युन् । १दृष्टसाधनायानुकूले
२उपयुक्ते च । “तदुपयोगीनि शारीरकसूत्रादीनि” वेदा०
शा० । स्त्रियां ङीप् । तस्य भावः तत् उपयोषिता स्त्री
त्व उपयोगित्व न० आनुकूल्ये ।

उपर त्वि० वप-करन् । १उपे स्थापिते “दिवरज
उपरमस्तभायः, “उपह्वरे यदुपराः अपिन्वन्”
ऋ० १, ६, २, ५, ६ । “उपरा उप्राः स्थापिताः” भा० ।
“विस्तोभूमिरुपरा षड्विधानाः” ऋ० ७, ८, ७, ५ ।
उप+रम-वा० आधारे ङ । २उपरनाधारे । “ते नः
पूर्वास उपरास इन्द्रः” ऋ० ६, ७, ७, ३, “उप-
रासः उपराः उपरता यत्तेत्युपराः” भा० । कर्त्तरि ङ ।
३उपरते “पुरः सतीरुपरा एतशे कः” ऋ० ५, २, ६, ५ “उपरा
उपरताः” भा० । उपरि जनसमयत्वेनास्यस्य अर्थ
आ० अच् । उपरि कालोत्पन्ने । “ये पूर्वसोय उपरा-
सर्द्धयुः” १०, १५, २, “उपरासः यजमानजन्मन उपर्युत्-
पन्नाः” भा० । डवयोरैक्यात् । ४उपले प्रस्तरे च ।

उपरक्त पु० उप+रन्ज-क्त । १राज्यस्य चन्द्रे सूर्ये च ।
२व्यसनेष्वासक्ते, ३रङ्गनद्वयेण रक्ते ४उपाधिसाक्षिधराङ्-
पाधिगुणवत्तया प्रतीते च ।

उपरक्त पु० उप+रन्ज-क्त्वाल् । समीपस्थित्वा रन्ते सैन्यादौ
(वाडिगाड) । [(पहारा)] ।

उपरक्षण न० उप+रन्ज-ल्युट् । रक्षां सैन्यादिस्थापने
उपरत त्वि० उप+रम-क्त । १विरते, २निष्ठते, ३मृते,
“पितर्युपरते पुत्राविमज्जेषुर्धनं पितुः” दा० सू० ।
“पितर्युपरतसृष्टे” या० सू० । “सत्यपि जीवने
निष्ठस्तत्त्वकामे इत्यर्थः । ४उपरतिमुक्ते “शालोदान

उपरतस्तिष्ठतुः अद्वावान् समाहितो भूत्वात्मन्यात्मान-
मनलोकयेत्” श्रुतिः ।

उपरताति स्त्री ताय-कर्मणि क्तिन् । ३त० लख वा रः ।
१युद्धे “अर्थ उपरताति वन्वन्” ऋ० ७, ४, ८, ३ । “उपरै-
रुपलैः पाषाणतुल्यः शरैस्तायते विस्तोर्यते उपरताति
युद्धम्” भा० सप्तम्या लुक् । २उपलक्ष्यकरकैराच्छाद्ये
अन्तरिक्षे च । “खरन्ति ता उपरताति” ऋ० १०, ५, १, ५ ।
उपरताति मेघकरकाच्छाद्ये अन्तरिक्षे सप्तम्या लुक् ।
उपरति स्त्री उप+रम-क्तिन् । १विरतौ, २मृतौ इलभ्य प्राप्तावौ-
दासीन्ये विषयेभ्य इन्द्रियाणां ४निवारणे, ५विहितकर्मणाम्
विधानतस्याग्ररूपे संन्यासे “पुमर्धः कर्मणा नेति धीर्वा सोप-
रतिर्भवेत्” इत्युक्त्युपायां ईबुद्धौ च । सेयमुपरतिर्ब्रह्मवि-
चाराङ्गसाधनचतुष्टयान्तर्गतसाधनविशेषः तानि च साध-
नानि विवेकचूडामणौ सलक्षणमचार्येण दर्शितानि यथा
“साधनान्यत्र चत्वारि कथितानि मनोजिभिः । येषु सत्-
खेव सन्निष्ठा यदभावे न सिद्ध्यति । आदौ नित्यानित्य
वस्तुविवेकः परिगण्यते । इहासुखं फलभोगविरागस्तदन-
न्तरम् । शमादिषट्कसम्पत्तिर्मुमुक्षुत्वमिति स्फुटम् । ब्रह्म
सत्यं जगन्नाथ्येत्येवंरूपो विनिश्चयः । सोऽयं नित्यानित्य-
वस्तुविवेकः समुदाहृतः । तद्द्वैराग्यं जिहासा या दर्शन-
श्रवणादिभिः । देहादिब्रह्मपर्यन्ते ह्यनित्ये भोग्यवस्तुनि ।
सलक्ष्ये नियतावस्था मनसः शम उच्यते । विषयेभ्यः परा-
वर्त्य स्थापनं स्वस्वगोलके । उभयेषामिन्द्रियाणां स दमः
परिकीर्त्तितः । बाह्यानालम्बनं हृत्तेरेषोपरतिरुक्तमा ।
सहनं सर्वदुःखानामप्रतीकारपूर्वकम् । चिन्ताविलाप-
रहितं सा तितिक्षा निगद्यते । शास्त्रस्य गुह्यवाक्यस्य स-
त्यबुद्ध्यावधारणम् । सा अद्वा कथिता सद्भिर्न्याया वस्तूपल-
भ्यते । सर्वदा स्थापनं बुद्धेः शुद्धे ब्रह्मणि सर्वदा ।
तत्समाधानमित्युक्तं न तु वित्तस्य लालनम् । अह-
ङ्कारादिदेहान्तान् बन्धान्ज्ञानकल्पितान् । स्वस्वरूपा-
वबोधेन मोक्तुमिच्छा समुद्युता । मन्दमध्यमरूपापि
वैराग्येण, शमादिना, प्रसादेन गुरोः, सय प्रष्टुं
सूयते फलम् । वैराग्यञ्च समुद्युतं तीव्रं यस्य तु
विद्यते । तस्मिन्नेवार्थवन्तः स्युः फलवन्तः शमादयः ।
एतयोर्मन्दता यत्र विरक्तत्वमुपचयोः । मरौ सलिलवत्
तत्र शब्दादेर्भान्मात्रता । मोक्षजः श्रवणमयी भक्तिरेव ग-
रीयसी । स्वस्वरूपानुसन्धानं भक्तिरित्यभिधीयते । स्वात्म-
तत्त्वानुसन्धानं भक्तिरित्यपरे जगुः । उक्तसाधनसम्प-